

нитъ носилки, сetenъ вторитъ надъ тѣхъ и най-setnъ третитъ най-горѣ.

Блѣдни, почернѣлъ и набрѣчкани чела се показватъ въ единъ край на носилките. Главата на войника е сложена върху шинела му или на друга дреха. Едни отъ войниците лежатъ везнакъ и гледатъ съ мѫтенъ погледъ къмъ небето; лица спокойни, но изпити и блѣдни. Други подлегнали на една страна, върху дѣсната си или лѣва ржка, гледатъ по-свободно и съкашъ очакватъ нѣкоя ржка да ги помилва. Трети се поиздигатъ седнали и измѣкватъ вързана и обѣсена на шия ржка или увити въ кървави платнянки нозѣ. Ризите на всички сѫ кървави, черни, жълти и ужасно набрѣчкани. Горнитъ имъ дрехи сѫ снети. Това бѣ прѣзъ лѣтото.

Болничнитѣ прислужници се нареждатъ двама по двама; единъ хваща носилката отпрѣдъ за дрѣжките, а другъ отзадъ, па тръгнатъ къмъ зданието. Други прислужници носятъ нѣкои войници не върху носилката, ами на ржцѣ: двамата носачи си скопчватъ единъ за другъ ржцѣтѣ. Ранениятъ седне върху скопченитѣ имъ ржцѣ и се хване за рамъната на носачите; трети носачъ подкрѣпя отзадъ ранения. Така всички тръгватъ по каменитѣ стѣлби и внасятъ раненитѣ въ зданието, дѣто ги редятъ по стаите.

На улицата се трупа много народъ: старци, жени, дѣца, да гледатъ стоварването на болните. Всички гледатъ съ набрѣчкано чело, съ свити устни и засъхнала плюмка на гърло. Опѣлченците гонятъ дѣцата, както и жените, да не се доближаватъ до колата и раненитѣ, но тѣ ужъ се отдрапнатъ, па се извиятъ отъ другата страна и пакъ се навратъ меж-